

GAZETA LWO

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Wydanie popołudniowe „Gazety Porannej“.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzmy 31. (Tel. 178).

Adres Administracji: Lwów, Senatorska 6. (Tel. 73).

Cena
egzemplarza
pojedynczego
15 gr.

Na dworcach
kolejowych
18 gr.

Telefon Redaktora Naczelnego 230.

Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Nowa polityka ekonomiczna Rosji sowieckiej.

Lwów, 7 marca.

Sprawozdanie rządu sowieckiego złożone moskiewskiej gubernialnej konferencji komunistycznej o stanie gospodarczym Z. S. S. R. w ciągu ostatniego roku w następujący sposób przedstawia ogólną sytuację w omawianym okresie. Usiłowania rządu skierowane były w kierunku: reformy pieniężnej, zwiększenia produkcji przemysłowej, zwiększenia wymiany towarów między miastem a wsią.

Reforma walutowa, według sprawozdania, wydała pomyślne wyniki. W dniu 21. stycznia 1925 r., znajdowało się w obiegu 731 mil. rubli podczas gdy w 1 stycznia 1924 r. obieg wynosił 304 mil. rubli a w dniu 1 stycznia 1923 roku zaledwie 117 mil. rubli. Dzięki stabilizowaniu waluty można było przyjąć z wydatną pomocą rolnictwu i przemysłowi, jak również zwiększyć budżet państwowy, który przekroczył sumę 2 miliardów rubli. Siła nabywcza rubla w stosunku do cen hurtowych zwiększyła się, lecz w porównaniu do cen detalicznych zmniejszyła się nieco. Zdaniem sprawozdania nie jest to wynikiem ujemnych stron reformy walutowej, lecz jedynie spowodowanym złą organizacją aparatu handlowego, który wytwarza „nożyce“ między cenami hurtowymi i detalicznymi. Zwiększenie produkcji przemysłowej wykazują cyfry wartości wyrobów. W ciągu roku wartość produkcji zwiększyła się z 1.222 mil. rubli do 1.663 rub. W tym samym okresie ilość zatrudnionych robotników w przemyśle sowieckim zwiększyła się z 1.300 tysięcy do 1.460 tys. robotników. Osiągnięte wyniki są jednak niewystarczające gdyż w porównaniu z okresem przedwojennym wartość produkcji omawianego okresu stanowi zaledwie 50 proc. Jednocześnie ze zwiększeniem produkcji przemysłowej prowadzona była polityka w kierunku obniżenia cen wyrobów przemysłowych celem udostępnienia ich dla ludności wiejskiej. Od października 1923 roku do października 1924 r. polityka ta wydała następujące wyniki: ceny na płótno obniżono o 4%, na cukier 16%, na sukno 29%, naftę 23%, zapalki 30%, sól 27%. Obniżenie cen wyrobów przemysłowych w nieznanym stopniu przyczyniło się do ożywienia wymiany towarów między miastem a wsią gdyż przeciętnie ceny wyrobów przemysłowych na wsi są o 50 proc. większe niż w miastach. Nie wpłynęła na polepszenie sytuacji i ta okoliczność że za zboże kupione przez organy rządowe w ilości 215 mil. pudów

Francja odrzuca propozycje Niem. w sprawie paktu bezpieczeństwa.

KONFERENCJA HERRIOTA Z BONCOUR'EM I GEN. NOLLET.

Warszawa 7 marca. (Tel. G. L.) Dzienniki donoszą, że wczoraj wieczorem we francuskim ministerstwie spraw zagranicznych w Paryżu odbyła się konferencja z udziałem Herriota, delegata o Ligi

Narodów P. Boncour'a i ministra wojny gen. Nolleta, na której postanowiono odrzucić niemieckie propozycje w sprawie paktu bezpieczeństwa.

(do dn. 11 stycznia 1925 r.) rząd płacił 84 kop. za pud, gdy w roku 1923—24 płacono tylko po 50 kop. Powodem nikłej wymiany ze wsią jest niska siła nabywcza zboża. Przed wojną za pud zboża włościanin kupił 5, 4 arszyna materji, a obecnie tylko 2, 5 arsz., za 1 pud zboża można było nabyć 94 funty soli, obecnie tylko 31 f. Para butów kosztowała w 1913 r. 9 pudów chleba, a obecnie 16 pudów. Ilość zaś zboża u włościan w porównaniu z okresem przedwojennym z powodu nieurodzajów zmniejszyła się prawie o 40 proc. Z tego wynika, że siła nabywcza włościan mimo znacznego obniżenia cen wyrobów przemysłowych jest bardzo mała, i to jest powodem przesilenia gospodarczego.

Według sprawozdania sytuacja w roku 1924/25 uległa o tyle polepszeniu, iż zwiększenie produkcji powoduje obniżenie cen. Nie chcąc jednak przewidzieć kryzysu w przemyśle rząd jest zmuszony raczej znacznie zmniejszać produkcje niż to było przewidziane początkowo. Nowy rok gospodarczy rząd sowiecki rozpoczął pod hasłem: „tworząc ku wsi“ (licom k' d erewnie, aby za wszelką cenę zwiększyć zapotrzebowanie włościanstwa na wyroby przemysłowe i w ten sposób wprowadzić życie gospodarcze Z. S. S. R. na nowe tory,

Rok święty.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 6. marca. (Z.) Odbyta niedawno w Wenecji konferencja delegatów kolei polskich, czeskich, austriackich itd. celu ułożenia programu przewozu pielgrzymów w Roku świętym do Rzymu wpłynęła już na ustalenie rozkładów jazdy, które mają wejść w życie 5. czerwca. Z Polski zgłoszono na razie zapotrzebowanie na 7 pociągów specjalnych, które odejdą z Warszawy i z Katowic. Wszystkie pociągi zatrzymają się około 7 godzin w Wiedniu, następnie w Wenecji i Padwie. Wycieczka zabawi w Rzymie 8 dni.

Z komisji sejmowych.

Warszawa, 6. marca. (Tel. G. L.) Komisja budżetowa kontynuowała obrady nad budżetem min. kolei. P. Sommerstein (Kolo żyd.) omawiał m. i. nieodpowiednie traktowanie emerytów kolejowych odnośnie do uposażeń emerytalnych. P. Kuryłowicz (P. P. S.) polemizował z wywodami ref. Tabaczyńskiego. (ZLN).

Min. kolei p. Tyszka odpowiadał kolejno na wywody mówców i zakończył oświadczeniem, że koleje dały za okres poprzedni około 60 milionów zł. Przy pobraniu zaliczki na fundusz obrotowy nie sprecyzowano żadnych warunków i że nastąpi to później.

Połączone komisje spraw zagr. i konst. przystąpiły do dyskusji nad projektem ratyfikacji konkordatu. Sprawozdawca p. Dübnowicz (Ch.-N) podkreśla, że przewagi nie zyskuje w konkordacie ani państwo ani Kościół, że obie strony są traktowane równomiernie.

Korref. p. Czapiński (PPS.) oświadcza, że stronnictwo jego jest za odrzuceniem konkordatu. Mowca przytacza przykłady, stwierdzające nieprzychylność Stolicy Apost. wobec Polski. Zdaniem mowcy są trzy ujemne cechy konkordatu: niepełność, mętna terminologia oraz nadanie duchowieństwu szeregu uprawnień, niezgodnych z interesami państwa. Nie mamy prawa nominacji biskupów, co miało niepodległa Polska w dawnych wiekach, prawa weta, ani prawa usuwania biskupów, wreszcie prawa karalności.

Mowca kończy oświadczeniem, że stronnictwo jego (PPS.), będąc zasadniczo przeciwko konkordatowi, spróbuje jednak złagodzić go i usunąć najważniejsze braki. Na tem posiedzenie zamknięto.

Stosunek „Wyzwolenia“ do Rządu.

ZAOSTRZENIE TAKTYKI. — DAŻENIA DO ROZWIĄZANIA SEJMU.

Warszawa, 7 marca. (Tel. G. L.) Klub sejmowy „Wyzwolenia“ powziął rezolucje ustalające stosunek do Rządu. Klub kierować się będzie p. c. interesu państwowego, a ponieważ Rząd p. Gabskiego nie zawsze kieruje się tem poczuciem, orzeto klub Wv-

Wiadomości zagraniczne.

Lwów, 7. marca.

— W Izbie gmin doszło wczoraj do burzliwych scen między przewodniczącym a posłem soc. Kirgwoodem, który okrzykami przeszkadzał Chamberlain'owi i został wykluczony z posiedzenia na czas nieograniczony. Wniosek wykluczający uchwalono 245 głosami przeciw 119. Po uchwaleniu tego wniosku partja robotnicza i część posłów liberalnych opuściła salę posiedzeń.

— Z Birmingham donoszą, że premier Baldwin wypowiedział tam mowę okolicznościową, w której odzwierciedlił stanowisko Anglii wobec sytuacji obecnej. Premier oświadczył, że w Europie budzą się powszechne paganie przywrócenia i utrwalenia normalnych stosunków międzynarodowych. Zdaniem premiera jest rzeczą bardzo ważną, aby Niemcy odegrały uczciwą rolę (fair play) w tych stosunkach. Tylko wówczas będzie można powrócić do normalnych stosunków gospodarczych z Europą centralną, przerwanych wskutek wyradków ostatniego 10-letnia.

— „Intrans“ twierdzi, że wnioski końcowe, do których doszedł międzysojuszniczy komitet w Wersalu, streszczając się w sposób następujący: Niemcy są w stanie wystawić już dzisiaj silną armię, której szałby już istnieją i pracują z nateżeniem. Potrzebują one zaledwie kilku miesięcy swobody działania, aby zmobilizować armię, która byłaby równie niebezpieczna dla Francji, jak armia w roku 1914.

— „Vos. Ztg.“ potwierdza wiadomość, podaną już przez dzienniki, że nacjonalisci i ludowcy postawią prawdopodobnie wspólnego kandydata na prezydenta republiki w osobie dra Jarresa, b. wicekanclerza w gabinecie Marxa, a obecnie ministra spraw wewnętrznych.

— „Tribuna“ donosi, że nastąpił już podział albańskiej strefy naft. Włochy otrzymały wielką koncesję w pobliżu Elbassan. Układ handlowy między Albanią a Włochami został ratyfikowany.

Sprawa obcych kapitałów w Polsce.

Lwów, 7. marca.

Emigracja zarobkowa może być koniecznością gospodarczą kraju, którego rozwój gospodarczy, nagromadzenie kapitału odbywa się znacznie wolniej od przyrostu jego ludności. Lecz ważnym czynnikiem, usuwającym jej konieczność lub przynajmniej wpływającym na jej rozmiary, jest wprowadzenie do kraju obcych kapitałów. Polska współczesna stoi między dylematem: wysyłanie swych robotników do obcego kapitału lub wprowadzenie obcego kapitału do Polski.

Kapitał międzynarodowy do przemysłu polskiego może przyjść tylko przez Niemcy.

Kapitał idący do przemysłu obcego kraju może iść pośrednio przez kasę danego państwa, zawierającego pożyczkę zewnętrzną, albo bezpośrednio, powołując do życia nowe przedsiębiorstwa lub nabywając i rozszerzając już istniejące.

Pierwsza droga jest dziś, w dobie powojennej, utrudniona, gdyż państwa obecnie posiadają znacznie mniejszy kredyt, niż przed wojną; rynek pieniężny skurczył się, finanse zaś wielu państw są zdezorganizowane, zapotrzebowanie na pożyczki państwowe zwiększyło się znacznie.

Według obliczeń ekonomisty niemieckiego Ellenburga Weltwirtschafts- Archiv za 1923 r. w Anglii, Stanach Zjednoczonych, we Francji i w Niemczech przed wojną emitowano dla zagranicy 10 miliardów marek, obecnie suma ta spadła do 5 miliardów. Kapitał więc międzynarodowy, szukający umieszczenia na obczyźnie, zmniejszył się dwukrotnie, a wskutek zniszczeń wojennych i braku inwestycji w okresie wojny zapotrzebowanie na kapitał mocno się zwiększyło, stąd, rzecz naturalna, że kredyty międzynarodowe stają się dziś trudniejsze i droższe. Daje się też zauważyć, że przedsiębiorstwa posiadające ugruntowaną opinię, korzystają z kredytów na lepszych warunkach niż państwa.

Niemcy obfitują w takie przedsiębiorstwa: dosyć wspomnieć A. E. G., Badische Anilin und Soda Fabrik etc. Są one organami ściągającymi międzynarodowe kapitały i rozpowszechniającymi je po świecie.

Kapitał międzynarodowy dla celów przemysłowych i wielkich inwestycji może przyjść do Polski tylko przez Niemcy. Dla udowodnienia tej tezy rozpatrzmy rynki pieniężne powojenne.

Przed wojną kapitał francuski i kapitał niemiecki szły zagranicę; francuski w znacznie większym stopniu niż niemiecki. Pierwszy szedł głównie na pożyczki państwowe, drugi na przemysł. Francja importowała przeważnie kapitał bankowy, Niemcy — kapitał przemysłowy. Ta różnica wywołana była odmiennymi warunkami ludnościowymi t. j. nieznanym przyrostem naturalnym Francji i dużym przyrostem naturalnym Niemiec.

Bardzo ważną pozycją bilansu gospodarki narodowej są koszty na wyhodowanie i wychowanie nowego pokolenia. Mały przyrost naturalny zmniejsza owe koszty i staje się źródłem gromadzenia oszczędności.

Naród o znacznym przyroście naturalnym może utrzymać w kraju ów przyrost przy znacznym rozwoju sił produkcyjnych. Jedną z sił mo-

Polonizacja przemysłu górnośląskiego.

ALARM „DEUTSCHE ALLG. ZEITUNG“. — ATAK NA POSŁA KORFANTEGO. — JAK NIEMCY ZAMIERZAJĄ REAGOWAĆ

Lwów, 7. marca.

(e) „Deutsche Allgemeine Zeitung“ w artykule pod tytułem „Polonizacja przemysłu górnośląskiego“ stwierdza, że polonizacja Górnego Śląska w ostatnich 12 miesiącach poczyniła ogromne postępy. Podkreślając, że obecnie na stanowisku dyrektorów generalnych znajduje się kilku Polaków, a kilkuset Polaków na innych poważnych stanowiskach, atakuje p. Korfantego, zarzucając mu, że „pracuje całą siłą parą, aby ją najszybciej wyrugować Niemców z naczelnych stanowisk“. Ta praca antyniemiecka Korfantego przyczynia się zda-

niem autora artykułu do zmniejszenia wydajności przemysłu górnośląskiego.

Wobec tego, że Niemcy sprowadzają z Górnego Śląska węgiel za 5 do 6 milionów marek, gospodarka prowadzona jest przez Niemiec. „Deutsche Allgemeine Zeitung“ proponuje, aby zredukować import węgla do minimum i sprowadzić go z niemieckiego Górnośląska, jakkolwiek przyznaje, że Niemcy przez cały szereg lat nie będą się mogły obejść bez importu węgla z polskiego Górnośląska.

torowych rozwoju produkcji jest przyrost naturalny. Produkcja Niemiec w ostatnich latach kilkudziesięciu przed wojną rozwijała się z nadzwyczajną chyżością. Niemcy w szóstym dziesięcioleciu nie dorównywały Francji pod względem rozwoju przemysłowego, w ostatnim 25-leciu pod względem przemysłowym wyprzedziły znacznie Francję i wysunęły się na czoło produkcji światowej, natomiast Francja stawała się bankierem Europy.

Kapitały francuskie ulokowane zagranicą wynosiły przed wojną 45 miliardów franków; same pożyczki rosyjskie — 16 miliardów, 22,7 miliardów inwestowano w przemysł zagranicznym.

Przed wojną 2.75 milarda kapitałów francuskich rocznie umieszczano zagranicą, co stanowiło 73% kapitałacji Francji. W okresie 1919 do 1922 roku zaciągnięto we Fran-

cji pożyczek zagranicznych 716 milionów franków, czyli mniej niż 200 milionów rocznie, co stanowiło nie wiele więcej nad 1% dawnej ekspansji pieniężnej Francji.

Francja powojenna, wskutek wyczerpania wojną i zniszczonych departamentów z bankiera przeobraziła się w dłużnika międzynarodowego. Przed wojną Francja nie posiadała długów zagranicznych. Dług wewnętrzny Francji na dzień 31 grudnia 1913 r. wynosił 33.638 milionów franków.

Francja przedwojenna latała swe budżety bardzo często pożyczkami wewnętrznymi, gdyż zmiany ministerstw, licytowanie się partii w popularnych wnioskach ujemnie wpływały na finanse tego bogatego kraju. W 1911, 1912 i 1913 r. Francja w przewidywaniu wojny posiadała znaczne przewyżki budżetowe.

Budżet Francji w ciągu pięciu lat przedwojennych przedstawiał się, jak następuje:

	Wpływy	Wydatki	Przewyżka dochodów	Deficyt
1908 r.	3.966,5 mil.	4.215 mil.		541 mil.
1909 r.	4.140,9 „	4.186,0 „		451 „
1910 r.	4.273,8 „	4.321,9 „		480 „
1911 r.	4.689,0 „	4.419 „	141,1 milj.	
1912 r.	4.557,4 „	4.747 „	1147 „	
1913 r.	5.066,9 „	5.091,7 „	247 „	

Wojna zmieniła zupełnie finansowe położenie Francji. Wszystkie budżety powojenne posiadają znaczne deficyty i są oparte na długach państwowych:

	r. 1919	r. 1920	r. 1921	r. 1922
Wydatki budżetowe	11.627	19.120	22.300	23.250
Wpływy z pożyczek	4.807	38.820	27.200	19.763
Razem	57.434	57.920	49.500	43.058

W roku 1923 dług wewnętrzny Francji wzrósł o przeszło 20 miliardów franków, przyczem są to krótkoterminowe zobowiązania nie

przekraczające 10-letniego okresu, składające się z obligacji odbudowy Credit National oraz bonów skarbowych. **Wład. Studnicki.**

Zjazd przeciwgruźliczy.

Lwów, 7. marca.

(e) Dnia 16 i 17 maja rb. w Krakowie odbędzie się pierwszy zjazd przeciwgruźliczy. Bezpośrednio po nim, d. 18 i 19 maja, odbędzie się również w Krakowie 4-ty zjazd lekarzy i działaczy sanitarnych miejskich.

Komitet organizacyjny obu zjazdów zaprasza do udziału świat lekarzy i przedstawicieli władz rządowych, samorządowych i społecznych. W obu zjazdach przewidziany jest udział przedstawicieli zagranicznych towarzystw przeciwgruźliczych.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zwróciło się do wszystkich pp. wojewodów z okólnikiem, w którym

prosi o powiadomienie o powyższych zjazdach lekarzy powiatowych, samorządów i kasy chorych zaznaczając, iż udział w zjazdach naczelników wydziałów zdrowia byłby pożądanym.

Oryginalne 7163

**TUTKI
BON TON**

polecają

**HERLICZKA, BELDOWSKI, WOŁOSZYŃSKI
w Krakowie.**

— Do nabycia —
w sklepach tytoniowych.

Postulaty przemysłu naftowego.

Lwów, 6. marca.

(e) Dnia 4 marca p. r. remjeter Gabski udzielił posłuchania przedstawicielom przemysłu naftowego.

Na tem posłuchaniu wygłosił referat o sytuacji ogólnej w przemyśle naftowym wiceprezes związku polskich producentów i rafinerów węglów mineralnych dr. Stanisław Uger. Postulaty przemysłu naftowego w dziedzinie kredytowej referował pan Józef Przybyłowicz, postulaty podatkowe dr. A. Kielski, postulaty w dziedzinie kopalnictwa dr. R. Noskiewicz, postulaty w sprawach specjalnych p. T. Chłapowski, postulaty celne inż. Szulc, postulaty w sprawie gazociągów p. Z. Lewakowski, postulaty w sprawach kolejowych p. K. Warzycki.

Najważniejsze z pośród nich są następujące:

Udzielenie z funduszu gospodarczego kredytów jednorocznych na zakup urządzeń technicznych dla szybów nowych i uruchamianych; umożliwienie odzyskania 6-miesięcznego kredytu pod zastaw ropy i produktów naftowych, zamieszczenie przemysłu naftowego w szeregu przemysłów, którym Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielić długoterminowego kredytu na podkład obligacji; wyjaśnienie Izdom Skarbowym, że wszelkie wydatki i koszty, które ponosi przedsiębiorstwo kopalniczne przy założeniu, urządzeniu i wierceniu szybów naftowych, należy potrącać z dochodów, z przychodów produkujących szybów należy potrącać tak koszty wiercenia tego szybów tego samego przedsiębiorstwa; zniesienie na podstawie ustawy podatku obrotowego, przypadającego od transakcji eksportowych wszystkimi produktami, wysłanymi z polskich przedsiębiorstw rafineryjnych zagranicę; dozwolenie zapłaty rat podatku majątkowego części w gotówce, części weksłami w terminach późniejszych, zniesienie 1-procentowego podatku komunalnego od produkcji ropy; obniżenie taryf eksportowych, utrzymanie taryf wyjątkowych do Gdańska, utrzymanie nadal dla przemysłu naftowego 4-ro tygodniowego kredytu frachtowego; wolność od cła dla materiałów i urządzeń technicznych służących do wiercenia szybów, a faktycznie niewyrabianych w kraju, przyznanie 4-tygodniowego kredytu celnego;

Przeznaczenie większej kwoty na geologiczne badania małopolskich terenów naftowych, uprzedzenie warunków dzierżawy terenów naftowych, stworzenie funduszu specjalnego dla popierania wiercenia na nieodkrytych dotąd terenach.

Uznanie przemysłu wiertniczego za wymagający pracy ciągłej, t. j. zezwolenia na pracę w święta i niedziele, rewizja wysokości stawek ubezpieczeń społecznych.

Wysłuchawszy wszystkich zgłoszonych postulatów pan P. remjeter zaznaczył, że będą one poddane w odnośnych Ministerstwach szczegółowemu badaniu i że Rząd potraktuje z należytą uwagą i zyciłowścią potrzeby dla ważnej gałęzi gospodarstwa krajowego, mającego tak wielkie znaczenie dla naszego bilansu handlowego.

Życie polityczne.

Lwów, 7. marca.

Min. Skrzyński odbędzie konferencję z deleg. franc. w Lidze N. Boscourem, poczem odjedzie do Genewy. Min. Skrzyński nie spotka się w Paryżu z Chamberlainem.

Wydatki państwowe w marcu 1925 r.

Lwów, 7. marca.

(c) Preliminarz budżetowy a marzec r. b. przewiduje w wydatkach sumę 165,7 milj. złotych. W sumie tej, obok zwykłych wydatków osobowych i rzeczowo administracyjnych, mieści się suma 38,6 milj. zł. na wydatki inwestycyjne — przeważnie w związku z nadchodzącym sezonem budowlanym i przewidywanymi zamówieniami rządowymi, oraz suma 32,1 milj. zł. na wydatki specjalne, związane z wypłatą emerytur, rent inwalidzkich i spłatą długów zagranicznych.

W wydatkach Min. skarbu, preeliminowanych w sumie 32,4 milj. zł. (w czem wydatki specjalne stanowią 24,1 milj. zł.) preeliminowano między innymi na emerytury cywilne 4 milj. zł., wojskowe 800 tys. zł., na renty inwalidzkie 5,7 milj. zł., na spłatę długów zagranicznych i procentów 5,2 milj. zł., na wykup kuponu kwietniowego pożyczki dolarowej 700.000 dolarów, oraz na pokrycie wydatków z bieżącym bilansem zagranic związanymi, 7 milj. zł. Wśród wydatków inwestycyjnych 300 tys. zł. przeznaczono na wydatki budowlane wódz skarbowych w Lublinie, Krakowie, Brześciu i Kielcach.

W preliminarzu wydatków Min. Spraw Wewn. w sumie 19,6 milj. zł., na inwestycje preeliminuje się 2,1 milj. zł.

Wydatki Min. Wyznań Rel i Ośw. Publ. preeliminowane są w sumie 25,6 milj. zł., w czem na inwestycje 1,9 milj. zł.

W preliminarzu wydatków Min. Robót Publicznych z ogólnej sumy 6 milj. zł. prz. znaczono na inwestycje 2,5 milj. zł., z czego na budowę domów urzędniczych na Kresach wschodnich 1,5 milj. zł. i na pomoc na odbudowę 0,5 milj. złotych.

W wydatkach Min. Pracy i Opieki Społecznej preeliminowanych w sumie 3,3 milj. zł., przeznaczono na dotację dla funduszu bezrobocia 1,8 milj. zł., na opiekę społeczną 592 tys. zł., dla inwalidów wojennych 200 tys. zł. i na ubezpieczenia społeczne 86 tys. zł.

O siedzibę dyrekcji kol. gdańskiej.

Lwów, 7. marca.

(n) Przedłużający się sprzeciw senatu gdańskiego na pozostawienie dotychczasowego stanu rzeczy względem gdańskiej dyrekcji kolejowej i rzekomo nieprawego zarządzenia z Gdańska kolejami polskimi, wywołał już jeden realny skutek nader znamienity i dla oponentów zapewne dość nie oczekiwany. Oto związek towarzyszą kupieckich na obwód radnocki w Bydgoszczy zwrócił się do Ministerjum kolei ze zredagowanym w gorących i przekonujących słowach memorjałem, wyrażającym

Z obrad Sejmu.

DROBNE SPRAWY. — INTERPELACJA DO RZĄDU W SPRAWIE DAŻEŃ NIEM. DO NARUSZENIA TRAKTATU WERSALSKIEGO. — DEKLARACJA PREZESA RADY MINISTRÓW,

Warszawa, 6. marca. (Tel. G. L.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu przystąpiono na wstępie do wniosku p. Ziętka (PSL) w sprawie wydania pozwoleń na sprzedaż jesienną drzewa budulcowego z lasów państwowych drogą licytacji. Komisja nie przychyliła się do wniosku i uchwaliła własne trzy rezolucje, wzywające Rząd, by w leśnictwach państwowych sprzedawano również na piłę budulec na własne potrzeby oraz drzewo opałowe dla szkół i instytucji użył. publicznej i aby drzewa zdatnego na budulec nie wyrabiano na drzewo opałowe. Rezolucje komisji przyjęto.

Przystąpiono do sprawy sporządzania protokołów przez policję i zbyt wysokich grzywien za przewinienia porządkowe. Ref. p. Bagiński (Wyzw.) przedłożył im. komisji rezolucje domagające się pouczenia organów administracyjno-policyjnych o właściwym sporządzaniu protokołów, żądając kierowania drobnymi sprawami do wóltów, co lepiej odpowiada tendencji, żeby kary nie miały charakteru złośliwego, lecz raczej wychowawczy. Dalej żąda się, aby protokoły były sporządzane w obecności obwinionego i świadków, oraz by uwzględniono stosunki majątkowe ludności. Inne punkty rezolucji domagały się wniesienia ustawy o orzecznictwie, wysokości kary oraz o kompetencji urzędów gminnych i starostw. Przyjęto wszystkie rezolucje komisji.

Następnie odczytana została interpelacja podpisana przez szereg klubów pod adresem Prezesa Rady Ministrów i Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie dażeń niemieckich do naruszenia zobowiązań wersalskich. Wobec tego, że stanowisko rządu niemieckiego jest jasnym podważeniem traktatu wersalskiego, w którym Niemcy zobowiązały się do utrzymania wszystkich swoich granic obecnych w sposób zupełnie jednako obowiązujący, tak co do granic zachodnich, w art. 27, jak i granic wschodnich, a mianowicie ogólnej, gdańskiej i górnośląskiej w art. 27, 87 i nast., zapytują podpisani Rząd, jakie starania przedsięwziął w porozumieniu z rządami państw sprzymierzonych, celem odparcia tego zamachu.

Interpelację tę podpisały wszystkie stronnictwa polskie i Koło żydowskie.

prośbę o przeniesienie siedziby gdańskiej dyrekcji kolejowej do Bydgoszczy.

W związku z tem p. Min. Inż. Tyszką wyznaczył osobną komisję ze starszych urzędników Ministerjum dla zbadania wszystkich możliwości propozycji co do siedziby dyrekcji i orzeczenia, na które z nich najwłaściwiej byłby się zatrymać w razie, gdyby, wbrew gospodarstwu interesom zarówno Polski jak Gdańska, wypadło dyrekcję P. K. P. z Gdańska przenieść gdziekolwiek indziej.

Wśród tych propozycji zasługuje na szczególną uwagę myśl przeniesienia dyrekcji tej do Gdyni. Byłoby to niewątpliwie pożądanym z wielkimi kosztami, gdyż w Gdyni należałoby wybudować na nowo, nie wyłączając połączenia kolejowego z Warszawą i drugiego toru do Gdańska.

Jednakże na korzyść tego projektu przemawia to, że dyrekcja po-

Zabrał głos Premier Grabski i w odpowiedzi na to odczytał następującą deklarację:

„Wysoki Sejmie! W odpowiedzi na interpelację, podtyktowaną troską o całość i bezpieczeństwo Państwa, pragnę przedewszystkiem przedstawić istotny stan rzeczy. Suggestja, uczyniona przez rząd niemiecki rządom mocarstw sprzymierzonych, z okazji rozmów dyplomatycznych na temat ewakuacji strefy kolońskiej, polegała na udziale Niemiec w pakcie, któryby gwarantował nienaruszalność granic zachodnich Rzeszy, a zarazem wykluczał z jej strefy agresję w drodze zbrojnej przeciw sąsiadom na wschodzie. Mogę stwierdzić na podstawie autentycznych wiadomości, że w odpowiedzi na tę suggestję oświadczył rząd francuski, iż mógłby rozpatrywać inicjatywę Niemiec tylko w ścisłym porozumieniu ze swoimi sojusznikami (oklaski) i że tylko taki pakt byłby do przyjęcia dla Francji, któryby się układał w ramach traktatu wersalskiego (oklaski).

Pozatem protokół genewski stanowi podstawę polityki francuskiej, jeżeli chodzi o zagadnienie bezpieczeństwa. Stwierdzić dalej mogę, że w obecnej chwili nie należy oczekiwać wiążących decyzji lub zobowiązań w tej sprawie. Niemniej jednak pragnę już dzisiaj określić jasne i mocne stanowisko Rządu polskiego, świadomego swych obowiązków, swej odpowiedzialności przed krajem i pewnego, że liczyć może na bezwzględne i jednomyślne poparcie go w tej sprawie. Polska pragnie szczerze pokoju, i nie odmówi nikomu swej współpracy nad jego utrzymaniem i nastaniem, ale za nieodzowny jego warunek uważać będzie ścisłe i pełne przestrzeganie terytorjalnych postanowień obowiązujących traktatów. Jakiegokolwiek próby naruszenia ustalonego nimi stanu rzeczy, na jakiegokolwiek drodze, spotkała się ze stanowczym i zdecydowanym odparciem ze strony rządu polskiego, który polegać przytem może na niewątpliwym i pełnym poparciu swych sojuszników.

Po odczytaniu tej deklaracji stwierdził p. marszałek, że Izba przyjmuje do wiadomości oświadczenie prezesa Rady ministrów.

Następne posiedzenie 17 bm

wstałaby w mieście portowem. Państwo zaś osiągnęłoby korzyści materialne wskutek podniesienia Gdyni i przeniesienia na grunt polski spozycia nakładów dotychczas wydawkowanych w obrębie wolnego miasta ku podtrzymaniu wrogo dla nas usposobionego senatu i wskutek oszczędności na płacach obecnie stosowanych do sztucznych i wysokich norm gdańskich.

Wreszcie takie załatwienie sprawy dyrekcji byłoby dogodnym dla li-cznej rzeszy pracowników kolejowych.

W każdym razie projekt godzien jest zastanowienia i uwagi władz międzynarodowych.

Czytajcie „SZCZUTKA“

Sprawa prymasostwa w Polsce.

Lwów, 7. marca.

(s.) Nuncjatura Apostolska w Warszawie rozesała do prasy następujący komunikat z powodu wiadomości „Warszawianki“ o zniesieniu prymasostwa w Polsce:

„Dokument papieski, odnoszący się do tytułu Prymasa w Polsce, o którym mówi telegram z Rzymu, nie jest niczem innym, jak tylko uznaniem historycznym tytułów, jakie miały przysługiwać Arcybiskupowi Gnieźnieńskiemu i Arcybiskupowi Warszawskiemu, a to podług wyniku badań dokumentów, które są w posiadaniu Ich Em. Kardynałów Karkowskiego i Dalbora. Dokumenty te przesłane zostały do Rzymu, w celu uzyskania autentycznego co do nich słowa Stolicy Św. Takiego bowiem słowa domagała się różnica opinii panująca w tej kwestji wśród duchowieństwa polskiego.

Z tych badań — mówi dokument papieski z miesiąca stycznia — wynika, że tytuł Prymasa Polski przynależny Arcybiskupowi gnieźnieńskiemu tytuł Prymasa Królestwa Polskiego Arcybiskupowi Warszawskiemu. Skutkiem tego Stolica Św. nie nadaje, ani też nie odbiera żadnego tytułu czy to Arcybiskupowi Gnieźnieńskiemu, czy też Arcybiskupowi Warszawskiemu, tylko oznajmia to, co z rzeczonych dokumentów wynika.

Ponieważ zaś tytuł prymasa jest podług Kodeksu Prawa Kanonicznego tytułem czysto honorowym bez żadnej jurysdykcji (c. 271), przeto do tytułów obu Arcybiskupów nie jest przywiązana żadna jurysdykcja.

Prawo pierwszeństwa między obu Kardynałami należy normować podług Kodeksu Prawa Kanonicznego.

W tej samej sprawie prof. St. Grabski udzielił dziennikarzom następujących wyjaśnień:

— Żadnych rokowań ani układów pobocznych obok konkordatu, w sprawie prymasostwa w Polsce ze strony mojej i p. Skrzyńskiego nie było. Wobec wiadomości podanej przez „Warszawiankę“ zwróciłem się do nuncjusza apostolskiego Mr. Lauri, aby się dowiedzieć, czy czasem Stolica Ap. nie zniósła jednostronnie godności prymasów. Otrzymałem następującą informację:

— Już przed dość dawnym czasem, z górą półtora roku temu Arcybiskup gnieźnieńsko-poznański ks. kardynał Dalbor zwrócił się do Stolicy Ap. o potwierdzenie historycznego jego tytułu Prymasa Polski. Również arcybiskup warszawski ks. kardynał Karkowski zwrócił się o potwierdzenie dwoma bullami papieskimi nadanego mu tytułu Prymasa Królestwa Polskiego.

Stolica Apostolska stwierdziwszy, że oba te tytuły były prawomocnie nadane bullami papieskimi, nie zmieniła nic w dotychczasowym stanie rzeczy, ani nie skasowała, ani nie stworzyła nic nowego. Nuncjusz wręczył we środę obu kardynałom potwierdzenie Stolicy Apostolskiej, iż arcybiskupowi gnieźnieńskiemu przysługuje tytuł Prymasa Polski, a arcybiskupowi warszawskiemu tytuł Prymasa Królestwa Polskiego.

Mr. Lauri stwierdził, że według prawa kanonicznego prymasostwo nie posiada specjalnej jurysdykcji, est tylko godnością, a nie władzą hierarchiczną kościelną.

Podziękowanie ministra japońskiego dla dzieci polskich.

Lwów, 6. marca.
(;) Ministerjum wyznał tel. i oświecenia publ. poleciło odczytać we wszystkich szkołach, w których zbierano składki na dzieci japońskie, następujące pismo japońskiego ministra oświecenia publicznego z podziękowaniem za ofiary złożone przez dzieci polskie:

„Wyrażając uczucie głębokiej wdzięczności za wspaniałomyślną pomoc, okazaną japońskiej młodzieży szkolnej, dotkniętej klęską dnia 1 września 1923, pozwalam sobie dać krótki opis zniszczenia, wywołanego tą katastrofą.

Trzęsienie ziemi, które objęło nagle część Japonii i pożar, który dokonał dzieła zniszczenia, były zdarzeniem o grozie, nie spotykanej w dziejach Japonii. Liczba rodzin, które ucierpiały wskutek katastrofy, przewyższyła 592.000, liczba osób 2.740.000, — w tem 340.000 uczni i studentów.

Nędza dzieci tych była tak straszna, że przez czas jakiś po klęskowych dniach wrześniowych wiele z nich z trudnością mogło znaleźć pożywienie, nie mówiąc już o mieszkaniu i odzieży.

Dzięki skutecznej pomocy społeczeństwa i wysiłkom władz, dzieło odbudowy wkrótce weszło na dobrą drogę i w parę miesięcy po katastrofie można było rozpocząć pod namiotami niektóre wykłady, oczywiście bardzo niekompletne.

Słowa nie mogą dostatecznie wyrazić naszych uczuć gorącej wdzięczności dla szlachetnych dobroczyńców, którzy z daleka, z za mór przyszl z pomocą tym nieszczęśliwym dzieciom, przynosząc im hojne dary. Gdy czyn ten szlachetny został rozgłoszony w prasie, cały naród japoński odczuł głębokie wzruszenie, rozważając to wspaniałe świadectwo potężnej solidarności ludzkiej.

Przy użyciu darów władze usiłowały iść po Inji intencji, która kierowała ich wysłaniem: ofiarowane sumy zostały rozdzielone pomiędzy poszczególne prowincje, dotknięte klęską, stosownie do liczby uczni i studentów, którzy wskutek niej ucierpieli. W ten sposób rozdzielone sumy zostały użyte przez władze miejscowe na zakup książek, przyborów szkolnych, odzieży i t. d. i rozdane w tej formie, z uwzględnieniem specjalnem najuboższych dzieci.

Zapewne ucieszy ofiarodawców wiadomość, że od tego czasu można było wszystkie prawa szkół odbudować na prędce i wnieść wykłady w tych tymczasowych budynkach.

Dziękując z całego serca za gorącą sympatię, której tak piękny objaw został nam złożony, koniecznie prosząc Boga, aby dał duszom, których miłosierdzie było tak żywe, nagrodę, na którą zasługują miłosierdzie, a które człowiek dać nie jest w stanie, a miłowicie szczęście.

Podpisał: Ryōhō Oakada, minister oświecenia publicznego“.

REDAKCJA „GAZETY LWOWSKIEJ” OGNIACIĄ BEZDZIAŁ NA SWYCH SZPALTACH NOWE WPRAWNICTWA JEDYNE TYTUŁY WÓWOCIA. GDY ONE NADSYLANE NIE SĄ WPROST POD ADRESEM REDAKCJI NIE ZAS JEJ POSZCZEGÓLNYCH CZŁONKÓW.

Jak Niemcy przygotowywały się do ostatniej akcji w sprawie granic.

INFORMACJE WARSZAWSKICH KÓŁ DYPLOMATYCZNYCH

Warszawa, 6. marca. (Z.) Korespondent Wasz otrzymuje ze sfer dyplomatycznych następujące informacje: Inicjatywa Niemiec co do paktu z Francją, Anglią i Belgją wyszła z ukrycia już około 10. stycznia. W pierwszej chwili w Niemczech obudziła się tendencja zaatakowania rozmaitymi środkami propagandy Anglii. Potem rozpoczęło się bardzo ożywione prowokowanie Polski ze strony Gdańska. Aż do ostatnich dni odbywały się rokowania poufne, a dyplomaci puszczaali „próbne balony“ celem zorientowania się w nastrojach. W drugiej połowie lutego p. Herriot porozumiewał się bezpośrednio z Londynem i Brukselą i wreszcie sprawę bezpieczeństwa zwrócił na teren dyskusji prasowej, nie podejmując ze swej strony żadnych postanowień.

Nie ulega wątpliwości, że mowa min. Skrzyńskiego nie była bez wpływu na uchylene zasłony z tajemnicy, spoczywającej w ukryciu blisko 2 miesiące. W kołach francuskich i angielskich spotykamy opinie, że skoro Niemcy zobowiążą się do pokojowych tylko prób rewizji swoich granic wschodnich, niebezpieczeństwo powodzenia tych prób nie jest dla Polski zbyt wielkie. Artykuł 19. paktu o Lidze może być zastosowany, jak to wynika z art. 5 tegoż paktu tylko jednomyślnością całego zgromadzenia Ligi. Większość może wybrać wprawdzie komisję dla zbadania odnośnego stanu rzeczy, lecz wnioski tej komisji bez jednomyślnej aprobaty nie mają znaczenia.

Kronika.

Piątek 6. marca. Rz. kat.: Kottety p. — Gr. kat.: Tymofteja.

Uniwersytet Ludowy im. Adama Mickiewicza. Dziś prof. dr. Szymkiewicz „O ważniejszych typach roślinności krajowej i zagranicznej“, pierwszy wykład z cyklu „Wszelchwiat a człowiek“. Sala Muzeum Przemysłowego ul. Hetmańska godz. 7 wieczorem.

Wykład M. Muzeum Przemysłu Artystycznego (Hetmańska 26). W sobotę 7. marca o godzinie 7 wieczorem odczyt Zygmunta Hartleba p. t. „Oręż polski w historycznym rozwoju. Cz. I. Szabla polska.“ Odczyt ilustrowany bogato przeźroczeniami.

W kraju gusiel, uroków i legend. Życie, zwyczaje i wierzenia górali francuskiej. Odczyt na ten temat w języku angielskim Anna Czernowa w ośrodku kulturalnym dnia 9 bm. o godz. 7 w cz. w sali Muzeum Przemysłowego, ul. Hetmańska Dochód przeznaczony na Ochronkę J. Piłsudskiego.

Handel żywym towarem pod powyższym tytułem wygł. dziś w sobotę w sali Instytutu technologicznego ul. Bourlardu 5 o godzinie 6.30 odczyt pani Helder-Eggerowa staraniem i na cele Zjednoczenia chrześcijańskich tow. kobiecych.

Z Ogólna nancyzelskiego. W sobotę 7 bm. o 7 wieczór odbędzie się w lokalu Ogólna (sala Szarotka) referat p. Jaworskiej pt.: „Z uwag nad programem historii w szkole powszechnej“.

Zespół artystów „Lwowskiego teatru Rozmaitości“ przy Organ. Mar. dz. IV. odegra w niedzielę dnia 8. marca rb. w sali teatralnej zakładu głuchoniemych przy ul. Lyczakowskiej l. 35 komedję „Bal pokojówek“. Początek o godz. 6.30 wieczorem. Dochód na Ochronkę O. N. IV. przy ul. Św. Piotra i zakład głuchoniemych.

Wzrost oszczędności. Miejska Kasa Oszczędności we Lwowie (Wałowa 9) wykazuje z dniem 28. lutego b. r. stan wkładów zł. 878.242.40, na rachunkach bieżących zł. 759.815.36, razem zł. 1.638.057.75. Od stycznia b. r. wkładki wykazują wzrost o zł. 50.340.46, natomiast bieżące zł. 406.737.17. Wykazy te są bardzo pocieszającym objawem wzmożonego w społeczeństwie dążenia do oszczędzania.

Jak się dowiadujemy. M. K. O. dla ułatwienia składania oszczędności system pracującym zarządza od 1. marca przyjmowanie wkładów także i popołudniu od godziny 5—6.45.

Również duża zainteresowanie i ży-

czliwą pomoc ze strony sfer nauczycielskich napotyka wszczęta przez M. K. O. akcja organizowania szkolnych kas oszczędności. Fakty te cyfry dowodzą, że zdrowa inicjatywa nawet w dziedzinie trudnych warunkach znajduje należyty oddźwięk w naszym społeczeństwie.

(—) Tajemnicze kule w framudze okien fizykatu. Wczoraj zawiadomiono policję, że we framudze okien fizykatu miejskiego spostrzeżono tkwiące dwie kule karabinowe. Dochodzenia stwierdziły, że kierunek strzałów pochodzi od strony góry św. Jacka i że strzelano z rosyjskich karabinów.

(—) Kradzież mieszkaniowa. Stanisław Lewiński, zam. przy ul. Ziemiańskiego 4, doniósł wczoraj, iż nieznanymi sprawcami skradł mu ze stołu w kuchni pierścienek złoty z rubinami i 4 brylantami wart. 200 złotych.

(—) Włamania. Betaj Weinberg, zam. przy ul. Żółkiewskiej 16, doniósł, że wczoraj nieznanymi sprawcami włamali się do jej mieszkania i skradli garderobę wartości kilkudziesięciu złotych.

(—) Nieszczęśliwy wypadek. Przechodząca wczoraj ul. Smerkową niejaką Anna Trojanowska, została uderzona pękającą z przejeżdżającej firy. Próbną pękniętą na furze, skutkiem rozluźnienia się sznurów nawięzły się, a jedna z nich spadła na głowę Trojanowskiej. Pogotowie ratunkowe zaopatrzyło ją.

(—) Zniknięcie 15-letniej dziewczyny. Anna Starezyńska, zam. w Lewandówce przy ul. Mickiewicza 14, doniósł wczoraj, że 15-letnia jej córka Janina, wydała się onegdaj z domu i dotąd nie wróciła.

(—) Znalezienie podszutka. Na ul. Krakowskim pod l. 10 znaleziono wczoraj na śmietniku porzucone dziecko w wieku około 2 tygodnie płci żeńskiej.

(—) Uciele kieszonkowców. Za usiłowaną kradzież torbki damskiej, zawierającej 500 złotych na szkole Olgi Priesser, aresztowano wczoraj notowanego złodzieja Sędziego Wintera. — W Rynku kieszonkowiec Michał Elenberg, sięgnął do kieszeni płaszcza Anieli Rudzińskiej i wycofnął jej 42 złotych i począł umykać, porzucając portfel na ziemię. Puszczono się za nim w pogoni i dopiero na pl. Św. Ducha złodziejaska ujęto i oddano do aresztów. — Również w dniu wczorajszym aresztowano za kradzież kieszonkową Mikolaja Borgia.

(—) Za gwint publiczny przez wtrągnięcie do cudzego mieszkania zamontowano wczoraj 26-letniego rzeźnika Romanią Karcewskiego.

(—) Za kradzież 5 bochenków chleba z wozu niekogo Rudolfa Januskiego, aresztowano Wiktora Mitraszewskiego.

Z teatrów lwowskich.

TEATR WIELKI.

Sobota, 7. marca o 3 pop. „Jaś i Małgosia“ (dla młodzieży).

Sobota, 7. marca wiecz. „Sen nocy letniej“.

Niedziela, 8. marca (3 pop.) „Kopciuszek“.

Niedziela, 8. marca wiecz. „Traviata“ (gość. występ Selmy Kurz).

TEATR NOWOŚCI.

Sobota, 7. marca „Agri“.

Niedziela 8. marca „Agri“

TEATR MAŁY.

Sobota, 7. marca „Proces rowodowy“

Niedziela, 8. marca „Proces rowodowy“.

Rozmaitości.

(a) Co każda panna wiedzieć musi przed ślubem. Dziennik holenderskie opowiadają następującą historię: Pewien skromny księgarz, dokładający wszelkich wysiłków, aby utrzymać interes swój przy życiu, wpadł na pomysł, który uczynił z niego od razu człowieka zamożnego. Oto, pożyczwszy nieco pieniędzy od przyjaciela, podał do dzienników następujące ogłoszenie: „Co każda młoda panna musi wiedzieć przed ślubem? Pięknie oprawiona książka o 1000 arach duku. Wysyłamy ją po 1 opaską, po otrzymaniu 2 guldenów 50 centów“. Tu następował adres wydawcy. Ogłoszenie miało taki skutek, że z całej Holandji zaczęły napływać przekazy pocztowe do sprytnego wydawcy. Trwało to tak daleko, a poczta miejscowa w salk wyprawiać całe kosze intuicyjnej młode panny książki do najodleglejszych wiosek holenderskich. A książka ta była po prostu — zbiorem przepisów kucharskich!

KOMUNIKAT.

„Na podstawie § 9 ustęp 3 statutu Dyrekcyjnej Rady Kolejowej i rozp. M. K. z 22 listopada 1925, L. dz. 0.142, podaje się do wiadomości interesowanych, że z grupy organizacji gospodarczo-społecznych uprawnionych do wyboru członków i ich zasiępców do dziesięcioletniego trzylecia Dyrekcyjnej Rady Kolejowej w Stanisławowie, wybrano w przepisany termin następujących Pauów:

1. Izba Handlowa i Przemysłowa we Lwowie: członek Leon Ziobrowski, kupiec i radny miejski w Stanisławowie, zastępca członka Izak Hafter, kupiec i prezes Stowarzyszenia kupców żydowskich w Stanisławowie.

2. Towarzystwo Gospodarskie Wschodniej Małopolski we Lwowie: członek Władysław Dzieduszycki, właściciel dóbr w Jezupolu, zastępca członka Władysław Gerlinger, właściciel dóbr w Miłowcach.

3. Małopolskie Towarzystwo Rolnicze w Krakowie, Biuro we Lwowie: członek N. Jan Nawrocki, Poseł na Sejm i członek Zarządu Głównego Towarzystwa Kółek Rolniczych, zamieszkały w Leśnikach, p. c. Brzeżany, zastępca członka Władysław Piezia, wiceprezes Okręgowego Towarzystwa Rolniczego i właściciel fabryki maszyn rolniczych w Kolomyjach.

4. Związek Przedsiębiorców Górzni Rolniczych we Lwowie (Związek spirytusowy): członek Włodzisław Cieski, właściciel dóbr Uje-

sta, zastępca członka Władysław Serwatowski, właściciel dóbr Jezierzany z przyległościami.

5. Małopolski Związek Młynów we Lwowie: członek Ludwik Horodyski, właściciel dóbr i zakładów przemysłowych Kołędziany koło Czortkowa. Zastępca członka dr. Norbert Goldberg, współwłaściciel firmy „Młyny kołomyjskie J. Goldberg i Ska”.

6. Centralny Związek Małopolskiego Przemysłu Fabrycznego we Lwowie: członek Adolf Kiesler, przemysłowiec, członek Izby Handlowej i Przemysłowej we Lwowie,

zastępca członka inż. Władysław Matzke, dyrektor Sp. Akc. Rądzin W. Z. we Lwowie.

7. Krajowe Towarzystwo Naftowe we Lwowie członek Lipa Schutzmann, przemysłowiec we Lwowie, zastępca członka dr. Stanisław Schaetzel, sekretarz krajowego Tow. Naftowego.

8. Związek Polskich Producentów i Rafinerów Olejów Mineralnych Oddział lwowski, członek Alfred Stocker, dyrektor kopalni naftowych w Bitkowie, zastępca członka Włodzimierz Łodziński, kierownik kopalni naftowych w Bitkowie.

9. Izba Pracy dawców w przemyśle naftowym w Bitkowie: członek inż. Franciszek Fałek, komisarz rządowy gminy Bitków oraz urzędnik Twa „Dąbrowa” Bitków, zastępca członka Witold Matuszewski, urzędnik Tow. „Olej Skalny” Naddwórna.

10. Związek Ziemiaków, Okręgowe Koło w Stanisławowie: członek Eustachy Bukowski, radca Wydziału powiatowego w Stanisławowie: zastępca członka Aleksander Krzeczunowicz, właściciel dóbr Sanki, powiat Rohatyn.

11. Filja Banku Gospodarstwa

Krajowego, Hipotecznego, Małopolskiego i Polskiego Banku Handlowego w Stanisławowie: członek Dr. Józef Drzewicki, dyrektor Banku Gospodarstwa Krajowego, Oddział w Stanisławowie, zastępca członka Włodzimierz Szarzyński, dyrektor Banku dla Handlu i Przemysłu, Oddział w Stanisławowie.

Pisemnych oświadczeń wybranych członków, iż wybór przyjmują na razie przeważnie brak.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Stanisławowie.

OGŁOSZENIA

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 243/24/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Leona Horodyska wniosła o uznanie męża Grzegorza Horodyskiego za zmarłego i zawartego z nim dnia 23. listopada 1903 w Czerwonku w Czajkowiecch małżeństwa za rozwiązane. Z zaprzysiężonych zeznań wnioskodawczyni i poświadczenia Związku gminnej w Czajkowiecch z 11. listopada 1924 wynika, że Grzegorz Horodyski jako żołnierz armii austriackiej przebywał w jesieni 1914 w Jarosławiu. Następnie wyruszył na Węgry, gdzie zachorował na czerwonkę i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, zachodzi więc domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Grzegorza Horodyskiego i rozwiązanie zawartego małżeństwa. Wydaje się przeto ogólnie wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi Rudolfowi Jackowskiemu, adw. w Samborze, którego imię się obróci wężła małżeńskiego, wiadomości o powyższym. Sąd ujęty na ponowną prośbę po dniu 1. września 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa. Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 26. grudnia 1924. 1878

T. 28/23. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Teodor Włoch wniosł o uznanie brata Wasyla Włocha za zmarłego. Z zeznań wnioskodawcy, popartych poświadczeniami Związku gminnej w Wojutyeczach z 26. lutego 1923 wynika, że Wasyl Włoch zoswał w roku 1914 powołany do armii austriackiej i w roku 1917 przebywał na froncie albańskim. Od tego czasu nie daje o sobie żadnej wiadomości, zachodzi domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Wasyla Włocha. Wydaje się przeto ogólnie wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu Rudolfowi Jackowskiemu, adw. w Samborze wiadomości o powyższym. Sąd tuż na ponowną prośbę po dniu 15. września 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 1877 Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 2. marca 1923.

T. 99/24/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paraszka Dolżańska wniosła o uznanie męża Piotra Dolżańskiego za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań świadków Iwana Boda, Hrynia Petryczki i wnioskodawcy oraz poświad. Zarządu gminy w Medrzyczu z 12. sierpnia 1924 wynika, że Piotr Dolżański jako żołnierz armii austriackiej przebywał w lecie 1915 na Węgrzech i został przejechany przez auto w Medrzyczu, skutkiem doznanych uszkodzeń zmarł. Na podstawie ustawy z 16. lutego 1883 Nr. 20 wdraża się postępowanie celem uznania dowodu śmierci Piotra Dolżańskiego. Wydaje się przeto ogólnie wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi dr. Marjanowi Szanserowi, adw. w Samborze wiadomości o powyższym. Sąd tuż na ponowną prośbę po dniu 1. sierpnia 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 1876 Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 19. grudnia 1924.

T. 256/24/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Anna Kikut

wniosła o uznanie męża Stanisława Kikuta za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań świadków Pawła Kikuta, Stanisława Gonardowskiego, wnioskodawczyni i poświadczenia Urzędu gminnego w Tułigłowach z 17. grudnia 1924 wynika, że Stanisław Kikut jako żołnierz armii austriackiej odszedł na front włoski w listopadzie 1918, dostał się do niewoli, gdzie zachorował na czerwonkę i oddany został do szpitala. Od tego czasu ślad po nim zaginął, zachodzi więc domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Stanisława Kikuta. Wydaje się przeto ogólnie wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi Rudolfowi Jackowskiemu, adw. w Samborze wiadomości o powyższym. Sąd ujęty na ponowną prośbę po dniu 1. sierpnia 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 1875 Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 23. grudnia 1924.

T. 251/24/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Agnieszka Rudkiewicz wniosła o uznanie męża Szymona Rudkiewicza za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań świadków Franciszka Goreckiego, Stanisława Mokrzyckiego, wnioskodawczyni i poświadczenia Urzędu gminnego w Tułigłowach z 17. grudnia 1924 wynika, że Szymon Rudkiewicz jako żołnierz armii austriackiej dostał się w roku 1915 po upadku Przemyśla do niewoli rosyjskiej, ostatnią wiadomość nadał w czerwcu 1918 i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi więc domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Szymona Rudkiewicza. Wydaje się przeto ogólnie wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi dr. Marjanowi Szanserowi, adw. w Samborze wiadomości o powyższym. Sąd ujęty na ponowną prośbę po dniu 1. sierpnia 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 1874 Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 23. grudnia 1924.

T. 179/24/4. Edykt. Antoni Cap, syn Teodora i Tatjana, urodz. 19 lipca 1876 w Erzezinie, tamże zamieszkały gr. kat., rolnik, żonaty, jako żołnierz 33 p. obr. kraj. dostał się w r. 1915 do niewoli rosyjskiej, gdzie w marcu 1916 r. w Iasz-kencie zmarł na tyfus. Wiadomości o nim udzielić należy adw. dr. Becherowi, lub tuż sądowi, który po sześciu miesiącach wyda ostateczne orzeczenie. 1870 Sąd okręgowy, Oddział IV. Stryj, dnia 22. grudnia 1924.

T. 208/24/4. Edykt. Michał Koturbasz, syn Andrzeja, urodzony 16. maja 1878 w Roźniatowie, tamże ostatnio zamieszkały, gr. kat., żonaty, jako żołnierz austriacki dostał się w r. 1914 do niewoli rosyjskiej, skąd od jesieni 1917 nie daje o sobie znaku życia. Wiadomości o nim udzielić należy adw. dr. Kałuskiemu, lub tuż sądowi, który po sześciu miesiącach wyda ostateczne orzeczenie. 1871 Sąd okręgowy, Oddział IV. Stryj, dnia 31. stycznia 1925.

T. 47/25. Antoni Tymczyszyn urodz. dnia 7 stycznia 1835 w Boldurach powiat Brody zaginął od r. 1920 wydaliwszy się z domu w Boldurach w niewiadomym kierunku. Wdrażając postępowanie, celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy, Sąd lub kuratora Dra Eidelberga w Złoczowie. 1911 Sąd okręgowy Złoczów, 10. lutego 1925.

T. 9/25/3. Michał Skoczypiec z Wujskiego zaginął na wojnie. Sąd wzywa każdego kto o nim miał wiadomość, aby dał znać sądowi do 6 miesięcy. Z braku wiadomości w tym czasie o nim uznany będzie za zmarłego. 1926 Sąd okręgowy oddz. II. Sanok, 13. lutego 1925.

T. 31/25. Dmytro Momot, Michała urodzony 1889 z starych Bohorodczan ewakowany wracając do swej wsi obsadzonej przez wojsko austriackie w jesieni 1916 roku zaginął. Celem uznania go za zmarłego wzywa się, uwiadomić Sąd albo kuratora Dmytra Pytupowa w Starych Bohorodczanach do 6 miesięcy. 1681 Sąd okręgowy Stanisławów, 26. stycznia 1925.

T. 41/25. Zachariasz Demków urodzony 21 kwietnia 1881 w Horydolu powiat Złoczów zaginął od r. 1914 jako żołnierz austriacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora Dra Majbluma w Złoczowie. 1910 Sąd okręgowy Złoczów, 30. stycznia 1925.

T. 451/24. Józef Kostyrka urodzony 1880 Jarosław na wojnie zaginął. Wzywa się by do półroku od ogłoszenia Sądowi albo Buxbaumowi adwokatowi w Przemyślu kuratorowi udzielono wiadomości o zaginionym. 1630 Sąd okręgowy Przemyśl, 16. stycznia 1925.

T. 507/24. Mikołaj Skicko z Woli zaleskiej jeniec od 1916 nie daje wiadomości. Wzywa się by do półroku od ogłoszenia Sądowi albo Buxbaumowi adwokatowi w Przemyślu kuratorowi udzielono wiadomości o zaginionym. 1629 Sąd okręgowy Przemyśl, 16. stycznia 1925.

T. 491/24. Wasyl Nazar z Woli zaleskiej, jeniec od 1915 nie daje wiadomości. Wzywa się, aby do półroku od ogłoszenia Sądowi albo Buxbaumowi adwokatowi w Przemyślu kuratorowi udzielono wiadomości o zaginionym. 1631 Sąd okręgowy Przemyśl, 15. stycznia 1925.

T. 392/24/6. Stefan Borowyk urodzony 7 listopada 1885 w Uhrynowie jako żołnierz ukraiński zaginął w bitwie pod Skwarzawą koło Złoczowa w r. 1919. Celem uznania go za zmarłego i rozwiązania wężła małżeńskiego wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi albo kuratorowi Drowi Jankowskiemu. 1519 Sąd okręgowy Cywilny Oddz. VII. Lwów, 3. lutego 1925.

T. 391/24. Onyszko Dziki z Dobry miał poleżć na wojnie 1915. Wzywa się by do półroku od ogłoszenia Sądowi albo Marszałkowi adwokatowi w Sieniawie kuratorowi udzielono wiadomości o zaginionym. 1835 Sąd okręgowy Przemyśl, 13. stycznia 1925.

T. 378/24. Kazimierz Turek urodzony 1875 Łowce, na wojnie zaginął 1818. Celem uznania go za zmarłego, wzywa się by do pół roku od ogłoszenia Sądowi albo Dobrzańskiemu adwokatowi w Przemyślu, kuratorowi udzielono wiadomości o zaginionym. 1836 Sąd okręgowy Przemyśl, 27. grudnia 1924.

T. 12/25/2. Wojciech Krzywiecki z Falejówki zaginął na wojnie. Sąd wzywa każdego, kto o nim miał wiadomość, aby dał znać Sądowi do 6 miesięcy. W braku wiadomości o nim w tym czasie uznany będzie za zmarłego. 1925 Sąd okręgowy Sanok, 2. marca 1925.

T. 381/24. Jan Piliżko po Wojciechu z Miększa nowego, lat 55, podwoda na

wojnie zaginął. Wzywa się by do półroku od ogłoszenia Sądowi albo Löwenthalowi adwokatowi w Przemyślu kuratorowi udzielono wiadomości o zaginionym. 1833 Sąd okręgowy Przemyśl, 24. grudnia 1924.

T. 389/24. Leibisch Weitman, właściciel Schaten, urodzony 1889 Łodyna na wojnie poległ w lipcu 1915. Wzywa się, by do półroku od ogłoszenia Sądowi albo Ameisenowi adwokatowi w Przemyślu kuratorowi udzielono wiadomości o zaginionym. 1834 Sąd okręgowy Przemyśl, 27. grudnia 1924.

T. 31/25 3. Michał Szabakowski urodz. 20 września 1874 w Leśniowicach jako żołnierz 1 pułku obr. kraj. został dnia 26 grudnia 1914 w bitwach między Turką a Liskiem zabity. Celem uznania go za zmarłego, wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi. 1517 Sąd okręgowy Cywilny Oddz. VII. Lwów, 20. stycznia 1925.

T. 11/25. Nykoła Magdij Fedora urodzony 1880 roku w Bohorodczanach starych, umarł w niewoli rosyjskiej w Kurhanie 1920. Celem uznania go za zmarłego a małżeństwo z Marią Magdij rozwiązane, wzywa się uwiadomić Sąd lub obrońcę wężła małżeńskiego Dra Bleusteina w Stanisławowie. 1679 Sąd okręgowy Stanisławów, 26. stycznia 1925.

T. 8/25. Wasyl Harbuz, Kościa urodzony 1871 z Bohorodczan starych żołnierz zaginął w Albanji. Celem uznania go za zmarłego wzywa się, uwiadomić Sąd albo kuratora Jurka Harbuz w Bohorodczanach starych do 6 miesięcy. 1680 Sąd okręgowy Stanisławów, 26. stycznia 1925.

T. 143/20/7. Conex 90/25. Michał Chodak urodzony 29 marca 1883 w Gródku Jagiell jako uczestnik wojny przy wojsku austr. zaginął w r. 1915 i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Celem uznania go za zmarłego i rozwiązania wężła małżeńskiego wzywa się, by do półroku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi. 1520 Sąd okręgowy Cywilny Oddz. VII. Lwów, 12. lutego 1925.

T. 437/24/4. Michał Wełyki urodzony 20 listopada 1885 w Turynce jako żołnierz austr. 30 pp. w roku 1915 odszedł na front włoski i tam zaginął. Celem uznania go za zmarłego i rozwiązania wężła małżeńskiego wzywa się, by do półroku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi albo kuratorowi Drowi Batlerowi adw. we Lwowie. 1523 Sąd okręgowy Cywilny Oddz. VII. Lwów, 5. lutego 1925.

T. 427/24/4. Teodor Żwir urodzony 1 kwietnia 1872 w Skwarzawie nowej jako żołnierz 19 pp. obr. kraj. zachorował ciężko w Przemyślu w marcu 1915 roku i od tego czasu brak od niego wiadomości. Celem uznania go za zmarłego i rozwiązania wężła małżeńskiego wzywa się, by do półroku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi lub kuratorowi Drowi Schneidowi adw. we Lwowie. 1836 Sąd okręgowy Cywilny Oddz. VII. we Lwowie 5. lutego 1925.

T. 16/24. Kazimierz Barczewski urodzony dnia 10 stycznia 1888 w Jezierniej powiat Zborów zaginął od r. 1914 jako żołnierz austriacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie, celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora Dra Kołaczkowskiego w Złoczowie. 1908 Sąd okręgowy Złoczów, 13. lutego 1925.

T. 101/24. Michał Stasiw, syn Jana, urcz. 22 marca 1884 r. w Jasienowcu, tamże zamieszkały, gr. kat. żonaty, rolnik jako żołnierz austriacki w czasie wojny światowej dostał się do niewoli rosyjskiej, a od r. 1919 nie daje o sobie znaku życia. Wiadomości o nim udzielić należy tuł. Sądowi, który po sześciu miesiącach wyda ostateczne orzeczenie.
Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 16. stycznia 1925. 1869

T. 147/24. Kieryło Babij, urodzony w Dolinie 1894 roku, żołnierz armii ukraińskiej, zaginął od roku 1919. Wydaje się ogólne wezwanie powiadomić o zaginionym Sąd lub kuratora dra Kleinmana w Czortkowie do 1. lutego 1926. 1867

Sąd okręgowy.

Czortków, 26. stycznia 1925.

FIRM Y

Firm. 156/24. Rg. B. I. 9. Zarządza się wykreślenie w tut. rejestrze handlowym firmy „Polski Bank Handlowy”. Towarzystwo akcyjne z siedzibą w Poznaniu. Oddział w Śniatynie wpisanej 1. października 1921. Firm. 208/21 Rg. B. I. 9. Wpisano dnia 11. października 1924.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kołomyja, dn. 11. paźdz. 1924. 541

Firm. 149/24. Rg. B. I. 5. Wpisano przy firmie Filja Ziemskiego Banku Kredytowego, Tow. akc. we Lwowie, w Łolomyi. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 31. maja 1924 stwierdzoną notarialnie do 1. rep. 9335, zatwierdzoną postanowieniem Ministerstwa skarbu, oraz przemysłu i handlu, ogłoszoną w „Monitorze” z 4. września 1924 Nr. 399 zmieniono statut w par. 4, 9, 37, 48, 49, 62, 72, 73 i 83. 539

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kołomyja, dnia 4. października 1924.

Firm. 129/24. Stow. II. 20. Wpisano przy firmie „Stowarzyszenie komercjalno-kredytowe” w Kutach. Wskutek uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 4. sierpnia 1924 Stowarzyszenie komercjalno-kredytowe w Kutach w likwidacji. Likwidatorami ustanowieni: 1) Chaim Sekler, 2) Jakób Seidman w Kutach. 535

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kołomyja, dnia 6. września 1924.

Firm. 1429. Rg. A. II. 235. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 25. listopada 1924 Siedziba firmy: Lwów, Koltataja 2. Brzmienie firmy: dotąd: „Grafium”, Hiss i Goldyk, odąd: „Grafium”, Adolf Hiss. Zmiany: Jawny spółnik Leon Goldyk wystąpił ze spółki. Wyłącznym posiadaczem przedsiębiorstwa jest odąd Adoł Hiss. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy podpis właściciela. 660

Sąd okręgowy cywilny, Oddział IV. Lwów, dnia 19. listopada 1924

Firm. 1305. Rg. C. VIII. 22. Zmiany firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 22. listopada 1924. Siedziba firmy: Dom spedycyjno-komisowy „Polsped”, Spółka z ogr. por. Zmiany: Uchwałą Walnego Zgromadzenia spółników z daty Lwów, 27. maja 1924 Lrep. 9505 podwyższono kapitał zakładowy spółki do kwoty 2000 zł. pełnowpłaconej, zmieniono art. VIII. kontraktu spółki w brzmieniu ustalonym w zbiorze dokumentów. Zawiadowstwo spółki składa się z czterech zawiadawców, czwartym zawiadawcą wybrano Józefa Krausa. Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV. Lwów, dnia 16. listopada 1924. 658

Firm. 1742/24. C. VI. 219. Wpisano do rejestru oddział C. Firma i siedziba: „Agropol”, Zespół dia handlu produktami rolniczymi i artykułami spożywczymi, spółka z ogr. odpow. w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: kupno i sprzedaż wszelkiego rodzaju produktów rolniczych, tak krajowych, jak i zagranicznych, tłuszczów, oraz wszelkiego rodzaju artykułów spożywczych i kolonialnych. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wedle ustawy z dnia 6. marca 1906 Nr. 58 D. p. p. Kontrakt spółki z daty Kraków 31. paź-

dziernika 1924 Lr 12473. Kapitał zakładowy spółki: 20.000 złotych, wpłacony w całości gotówką do Spółki. Czas trwania Spółki nieograniczony. Zawiadostwo Spółki składa się z jednego zawiadawcy którym jest: Adolf Marian 2-ga im. Herforth, emerytowany generał W. P. w Krakowie, ul. Starowińska 1. 8. Podpis firmy. pod wyodrębnieniem stampila, wydrukowanem, lub przez kogokolwiek wypisanem brzmieniem firmy Spółki podpisze zawiadawca swoje imię i nazwisko. Dzień wpisu: 9. listopada 1924. 648

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kraków, dnia 6. listopada 1924.

Firm. 1396. Rg. B. II. 299. Wpisano do rejestru Oddział C. Firma i siedziba: Wat, Zakład instalacji elektrycznych, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 17. grudnia 1924 Lrep. 1285 postanowiono rozwiązanie i likwidację spółki. Likwidatorem wybrany: Stanisław Prozołowicz, elektrotechnik w Krakowie przy ulicy Wielopole 1. 10 zamieszkały. Likwidator podpisować będzie firmę spółki w ten sposób, że pod wypisanem przez kogokolwiek, wydrukowanem, lub stampilą wyodrębnieniem brzmieniem firmy z dodatkiem „w likwidacji” umieści swój podpis. Dzień wpisu: 30. grudnia 1924. 647

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kraków, 27. grudnia 1924.

Firm. 1446. Rg. A. V. 86 Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 1. grudnia 1924. Siedziba zakładu głównego: Michał Fink et Comp. Katowice, Oddział we Lwowie pl. Marjański 9. Zmiany: Spółnicy postanowili rozwiązanie spółki. Likwidatorem ustanowiono Benjamina Feidmanna z Katowic. 547

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV. Lwów, dnia 11. listopada 1924.

Firm. 2008/24. B. I. 242. Wpisano do rejestru Oddział B. Firma i siedziba: Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla, S. A. w Krakowie, ul. Krupnicza 5. Prokurenci: Dyrektor Emil Czerlunczakiewicz w Jaworznie i Dyrektor Mieczysław Kłodziński w Krakowie są uprawnieni każdy podpisywać firmę Spółki „per procura” bądź kolektywnie z jednym z członków Rady zawiadawczej, bądź wspólnie pomiędzy sobą, bądź z jednym z prokurentów, umieszczając przy nazwisku dodatek oznaczający prokurę. Udzieloną została prokura inż. Wiktorowi Strzemeskiemu w Jaworznie i Dr. Józefowi Włodkowi w Krakowie, ul. Krupnicza 1. 5 z tem, że pp. Wiktor Strzemeski i Dr. Józef Włodek są uprawnieni każdy do podpisywania firmy Spółki „per procura” kolektywnie z jednym z członków Rady zawiadawczej, lub kolektywnie z Emilem Czerlunczakiewiczem, względnie z Mieczysławem Kłodzińskim, umieszczając przy swoim nazwisku dodatek wskazujący prokurę. Dzień wpisu: 19 grudnia 1924. 646

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kraków, dnia 19. grudnia 1924.

Firm. 263/24. St. II. 79. Zmiany odnoszące się do wpisanych już firm stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszenia przy firmie „Rurociąg producentów stowarzyszenia zarejestr. z ograniczoną poręką w Borysławiu należy wpisać. Wykreśla się dra Jerzego Halperna, Leona Fürsta i Jana Walnera, którzy ustąpili, a natomiast wpisuje się Andre Dentza i Arnolda Schneidra jako członków prelożeństwa we Lwowie, ul. Bałowego 26 zamieszkałych. Dzień wpisu: 6. listopada 1924. 577

Sąd okręgowy jako handl., Oddział V. Sambor, dnia 6. listopada 1924.

Firm. 2037/24. C. V. 339. Wpisano do rejestru Oddział C. Firma i siedziba: Wat, Zakład instalacji elektrycznych, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 17. grudnia 1924 Lrep. 1285 postanowiono rozwiązanie i likwidację spółki. Likwidatorem wybrany: Stanisław Prozołowicz, elektrotechnik w Krakowie przy ulicy Wielopole 1. 10 zamieszkały. Likwidator podpisować będzie firmę spółki w ten sposób, że pod wypisanem przez kogokolwiek, wydrukowanem, lub stampilą wyodrębnieniem brzmieniem firmy z dodatkiem „w likwidacji” umieści swój podpis. Dzień wpisu: 30. grudnia 1924. 647

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kraków, 27. grudnia 1924.

KONKURSY

KONKURS.

Izba notarialna we Lwowie rozpisuje konkurs na posadę notariusza w Tarnopolu. opróżnioną wskutek śmierci s. p. Mandel'z terminem do dnia 15. kwietnia 1925.

MARMOLADY

owocowe smaku jabłkowym ananasowym malinowym po im ow m pomarańczowym pakowane w wiaderkach i skrzynkach znanej firmy Zakłady Przemysłowe S. A. w Tenczyn'iu dostarcza tylko hurtownie Filja Pol. Tow. Handlow. S. A. Lwów, ul. Rekiątaja 8. Telefon. 333.

Dyrekcja prywatnego Seminarjum nauczycielskiego koedukacyjnego w Złoczowie ogłasza niniejszem

Konkurs

na następujące posady:

1. Nauczyciela języka polskiego,
2. „ his orji, geografji,
3. „ matematyki i fizyki,
4. „ nauk pedagogicznych.

Do posad tych przywiązane są pobory unormowane ustawą z dnia 9 października 1923. Pierwszeństwo mają siły kwalifikowane. Podanie należy udokumentowane należy wnosić do dnia 1 maja b. r. na ręce Dyrekcji.

Posady te będą do objęcia z rokiem szkolnym 1925/26. Reflektanci mogą uzyskać bezpłatny urlop z Kuratorjum okręgu szkolnego.

Dyrekcja prywatnego Seminarjum naucz. koedukacyjnego.

W Złoczowie, dnia 4 marca 1925.

1923-3

A. Maksymczuk.

DRUKARNIA SPÓŁKI AKCYJNEJ WYDAWNICZEJ

L W Ó W

UL. CHORAŻCZYŃNY 31

TELEFON Nr. 581

Wykonuje szybko punktualnie tanio

Przyjmuje wszelkie roboty wchodzące w zakres drukarstwa

Posiada wielki wybór pism Maszyn Instrukcyjno najnowszego typu

INTROLIGATORNIA

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 4 zł. — z odnoszeniem lub pbczą miesięcznie 4 zł. 75 gr., zagranicą 5 zł. 50 gr. — Redakcja czynna od godz. 8 rano do 1 popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyjmuje od 1—4 popoł. — Listów niefrankowanych należy nie przyjmuje się. — Rękopisów Redakcja i Administracja nie zwraca. — Konto P. K. O. 141.690.

Redaktor odp. JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Ski Akcyjnej Wydawniczej pod zarz. J. Płockiego.